BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 161
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ñ ita est aũ in uob. & ceteta. Humilis magister & mitis nec
cupiditatis immodice duos arguit postulantes. nec decem
reliqs indignationis increpat & liuoris. s; tale ponit exem
plu qd doceat eũ maiorẽ esse q̃ minor fuerit. & illiu dñm
fieri qui omniũ seruus sit. frustra q̃ aut illi immoderata
quesierant. aut isti dolent sup maiorũ desiderio. cũ ad
summitatẽ utrumq; ñ potentia s; humilitate ueniatur.
Denique ꝓponit exemplu. ut si dicta parupenderent eru
bescerent ad opa & dicit. Nam & filio hominis ñ uenit
ut ministraretur ei s; ut ministraret. Nota qd crebro
diximus eũ q̃ ministre filiũ appellari hominis. & dare
animã suã redemptionẽ pmultis. quando formã serui
accepit ut pmundo sanguinẽ funderet. et ñ dixit dare
animã suã redemptionẽ pomnib; s; pmultis id est phis qui
credere uoluerunt. Et uenerunt iericho. & pficiscente XXXIIII.
eo de iericho & discipulis eio & plurima multitudine filius
timei bartimeus cecus sedebat iuxta uiã mendicans & ceta.
Matheus hoc in loco duos iuxta uiã sedentes. & ad dñm cla
mantes cecos dicit esse illuminatos. lucas aũ eũ appiu
quaret iericho pari ordine illuminatũ abeo cecũ esse phibe.
Ubi nemo sanũ sapiens autumet euglistã sibimẽ ẽtraria
scribere. s; aliũ scribere plenio que alter omisit. Quod ũ
matheo referente & dñs duos illuminauerit cecos. mares
unũ ponere maluit illuminatũ cui tamẽ alterũ affuisse
ñ negat. intellegendũ est unũ ex fuisse notissimũ quod ex hoc
euã satis apparet qd & nomen eio & patris eio marcus cõ
memorauit. & qd' intot supius sanatis adno ñ facile oc
currere. ñ cũ iayrum archisynagogũ euã nomine expssit
cui filiã resuscitauit dñs. Inq euã magis iste sensus apparet.